

Zomerochtendiensten opzet

Lied 276: 1 en 2

Votum groet en drempelgebed

Lied 277

Lied 42: 1 en 7

Kijken en evt. meezingen met:

https://video.search.yahoo.com/yhs/search;_ylt=AwrIRhLXNmBbXGcAOxifKgx.;_ylu=X3oDMTByZmVxM3N0BGNvbG8DaXlyBHBvcwMxBHZ0aWQDBHNIYwNzYw--?p=als+een+hert+dat+verlangt+naar+water&fr=yhs-iry-fullyhosted_003&hspart=iry&hsimp=yhs-fullyhosted_003#id=1&vid=0d38ef7187fed3db4f508d5005f1f830&action=view

Lied 16b 3x

Gebed

Schriftlezing 2 Koningen 5 De genezing van Naäman

¹Naäman, de bevelhebber van het Aramese leger, stond bij zijn koning in hoog aanzien en werd zeer door hem gewaardeerd, want de HEER had hem voor Aram een grote overwinning laten behalen. Maar deze grote krijgsman leed aan huidvraat. ²Nu hadden de Arameeërs op een van hun strooptochten uit Israël een jong meisje meegevoerd, dat als slavin diende bij de vrouw van Naäman. ³Zij zei tegen haar meesteres: ‘Ach, kon mijn meester maar eens naar de profeet in Samaria gaan, die zou hem wel genezen.’ ⁴Naäman ging naar zijn koning en vertelde hem wat het meisje uit Israël had gezegd. ⁵Daarop zei de koning van Aram: ‘Ga erheen. Ik zal u een brief meegeven voor de koning van Israël.’

Naäman ging op weg, met tien talent zilver bij zich, zesduizend sjekel goud en tien stel kleren. ⁶In de brief die hij aan de koning van Israël overhandigde, stond het volgende: ‘Met deze brief stuur ik mijn dienaar Naäman naar u toe, om door u van zijn huidvraat te worden genezen.’ ⁷Zodra de koning van Israël de brief gelezen had, scheurde hij zijn kleren en riep uit: ‘Ben ik soms een god, dat ik kan beschikken over leven of dood? Hij stuurt mij deze man om hem van zijn huidvraat te genezen. Let op mijn woorden: hij is uit op een conflict met mij!’ ⁸Toen de godsman Elisa hoorde dat de koning van Israël zijn kleren had gescheurd, liet hij hem vragen: ‘Waarom hebt u uw kleren gescheurd? Laat die man bij mij komen, dan zal hij merken dat er in Israël een echte profeet woont.’

⁹Naäman reed met zijn strijdswagen naar het huis van Elisa. ¹⁰Elisa stuurde iemand naar buiten om hem te zeggen: ‘Baad u zevenmaal in de Jordaan, dan zal uw huid weer gezond worden en zult u weer rein zijn.’ ¹¹Kwaad ging Naäman weg. ‘Ik had gedacht dat hij zelf naar buiten zou komen,’ zei hij. ‘En dat hij de naam van de HEER, zijn God, zou aanroepen en met zijn hand over de aangetaste plek zou strijken, en zo de huidvraat zou wegnemen.’ ¹²Zijn de rivieren van Damascus, de Abana en de Parpar, soms niet beter dan alle wateren in Israël? Had ik me daarin niet kunnen baden om rein te worden?’ Verontwaardigd draaide hij zich om en ging weg. ¹³Maar zijn bedienden kwamen hem achterna en zeiden: ‘Maar overste, als de profeet u een ingewikkelde opdracht had gegeven, had u die toch ook uitgevoerd? Dus nu hij tegen u zegt: “Baad u, en u zult weer rein worden,” moet u dat zeker doen.’ ¹⁴Hierop daalde Naäman af naar de Jordaan en dompelde zich daar zevenmaal onder, zoals de godsman had gezegd. Zijn huid werd weer gezond, zo gaaf als de huid van een kind, en hij was weer rein. ¹⁵Toen keerde hij met zijn hele gevolg naar Elisa terug, maakte bij de godsman zijn opwachting en zei: ‘Ik wist wel dat er behalve in Israël in de hele wereld geen god is. Alstublieft, neemt u een geschenk van uw dienaar aan.’ ¹⁶Maar Elisa antwoordde: ‘Zo waar de HEER, in wiens dienst ik sta, leeft, ik zal niets aannemen.’ En hoe Naäman ook aandrong, Elisa bleef weigeren. ¹⁷Toen

zei Naäman: ‘Als u werkelijk niets van uw dienaar wilt aannemen, wees dan zo goed mij twee muilnierlasten aarde mee te geven. Ik verzeker u dat ik nooit meer offers zal brengen aan andere goden dan de HEER.’¹⁸ Maar ik hoop dat de HEER mij het volgende zal willen vergeven: wanneer mijn vorst naar de tempel gaat om zich voor Rimmon neer te buigen, steunt hij altijd op mijn arm, zodat ik wel gedwongen ben me ook in de tempel van Rimmon neer te buigen. Ik hoop dus dat de HEER het mij zal willen vergeven wanneer ik me neerbuig in de tempel van Rimmon.’¹⁹ Elisa antwoordde: ‘Ga in vrede.’

Lied 350: 1,3 en 6

Naäman was nog niet zo lang vertrokken,²⁰ toen Elisa’s knecht Gehazi bedacht: Mijn meester heeft de Arameeër Naäman voor het hoofd gestoten door het geschenk dat hij voor hem had meegebracht te weigeren. Zo waar de HEER leeft, ik ga hem zo snel mogelijk achterna om iets van hem aan te nemen.²¹ Gehazi ging Naäman achterna, en toen Naäman hem zag komen aanrennen, sprong hij van zijn wagen en snelde hem tegemoet. ‘Is alles in orde?’ vroeg hij.²² ‘Ja,’ antwoordde Gehazi. ‘Alleen, mijn meester laat zeggen dat er zojuist twee jongemannen uit het bergland van Efraïm zijn aangekomen, leerlingen van de profetengemeenschap, en hij verzoekt u hun een talent zilver en twee stel kleren te geven.’²³ ‘Met alle genoegen,’ antwoordde Naäman. ‘Neemt u toch twee talent.’ Hij stond erop dat Gehazi het geschenk zou aannemen en hij maakte twee pakketten, met in elk een talent zilver en een stel kleren, en gaf die aan twee van zijn knechten om ze voor Gehazi te dragen.²⁴ Toen ze bij de stadswal aankwamen, nam Gehazi de pakketten van hen over en stuurde hij hen weg. De geschenken verborg hij in huis.²⁵ Toen hij zich weer bij zijn meester meldde, vroeg Elisa: ‘Waar ben je geweest, Gehazi?’ ‘Ik? Nergens,’ antwoordde hij.²⁶ Toen zei Elisa: ‘Dacht je dat het me ontgaan was dat een zeker iemand van zijn wagen is gesprongen en jou tegemoet is gesnelde? Is dit de manier om aan zilver te komen, aan kleren, olijfgaarden en wijngaarden, en aan vee en slaven en slavinnen?’²⁷ Moge de huidvraat van Naäman voor eeuwig op jou en je nakomelingen overgaan!’ Gehazi verliet zijn meester, zijn huid schilferig en wit als sneeuw.

Uitleg en verkondiging

Muzikaal moment

Lied 422: 1,2 en 3

Inzameling gaven

Gebeden met acclamatie: 368j

Slotlied lied 87: 1,2 3 en 4

Zegen

Lied 414
